

vem, kaj je govornik sovraštvo odgovoril, moram še bravcam njega podobo nemalo popisati. Bilo je namreč neznanu čudna in strašna pošast. Obraz in oblačilo je bilo scer kakor človeka, vunder je bilo dvomljivo, če je človek ali kaj družiga. Obleka je bila skozi in skozi črna, le sem ter tje z ruderčimi progami ali sragami posjana; obraz je bil rumenkasto-začernele barve; oči globoko vderte in strelajoče, čelo nagerbano in obervi skerčene; nos globoko obešen in notri zakrivljen, zgornja ustnica gori potegnjena in spodna deleč vun porinjena in prežeča, zobje so se zgorej in zdolej skoro do korenine kazali, in okoli ust so se pene delale; roke so bile z močjo v pest skerčene, takó de so se vse kite in žile vidile, in sicer leva je bila navzdol prot govorniku stegnjena, desna pa nazaj za herbet zakrivljena. — V ti podobi je ta pošast pred govornikom stala, ko je priliko od njega terjala. Govornik se je sicer prestrašil; tode en pogled na resnico, ki je bliz njega stala, in svést, de mu bodo vsi pomagali, ko bi se mu vtegnilo kej primeriti, mu da serčnost, in odgovoril je prosto: Primeril te bom jekleni kôsi, ktera zelene in pisane travnike brije, in se ne skërha, dokler niso vse cvetlice in cime pokošene. — Primeril te bom pekleči zimski burji, ktera vse razpoke in špranje najde, in kjer se vse z plajši in kožuhi ovija, in vunder vse neznanu zébe. — Primeril te bom široko dereči reki, ktera vse bregove okoli sebe razrije in razorje, takó de deleč okoli nje nobeno drevesce in zeliše ne raste. — Primeril te bom velikimu kovarskimu kladvu, ktero železo, desiravno je eniga rodu z njim, neusmiljeno bije in kuje, takó, de se mu koža lupi, in de v šinje beži. — Primeril te bom černi kugi, ktera po mestih in deželah grobe pólni, in pomori — staro in mlado, in razstavi — milo in drago. — Sovraštvo to slišavši mogočno roko kviško vzdigne, in z očmi zabliska — tode govornik se v tem hipu vkloni, in na drugo stran skoči, kjer mu ravno Ljubezen, kraljica vsih čednost, z veliko trumo blagric in drugih rajskih prebivavcov od deleč nasprot hiti. — Sovraštvo, ko se vidi sedaj samiga, in ko vidi verh tega tudi še kraljico s celo trumo svojih nasprotnikov priti, za dobro spozná — se preč podati: torej se oberne, in škripaje in preklinvaje po poti proti kačji dolini, od koder je prišlo, nazaj spusti.

(Kone prihodnjíč.)

Urno, kaj je noviga?

(Delitva svetinj in pohvalnih pisem) dunajske obertniske razstave je bila 16. dan tega mesca vprico presvitliga Cesarja. Dozdej smo le tole zvedili, de na krajnsko in koroško deželo 8 zlatih, 6 srebernih in 5 bronastih svetinj pride. Zlate svetinje na Koroškem so dobili: gosp. Hauptmansberger, gosp. Dikman, fužina v Bolšpurgu, grof Ferdinand Eger, baron Herbert, gosp. K. Neuner, remenar v Celovcu; na Krajnskim baron Cojz in pa sladkorna fabrika v Ljubljani. — Sreberne svetinje so dobili na Koroškem gosp. Šlegel in Meling, grof Gustav Eger, gosp. Ig. Herbert; na Krajnskim pa: fužina kneza Turjaškiga, gosp. Anton Globočnik in gosp. Anton Loker fabrikanta žimnatih sit. Bronaste svetinje na Koroškem so dobili: grof Turn, vitez Jakomini, gosp. Holenia; na Krajnskim gosp. Anton Zamas, zvonar v Ljubljani in pa Zagorska fužina. — Od Krajncov je tedej ravno polovica teh, ki so svoje izdelke na dunajsko razstavo poslali, častne svetinje dobila; kar je pri taki veliki razstavi, ki je vse cesarske dežele obsegla, gotovo velika čast.

(Na Tirolskih snežnikih) se je jel proti koncu Velkitravna sneg in led tajati, in v neko dolino, ki se Oetzthal imenuje, so se od vsih strani bližnjih snežnikov taki plazovi vdèrli, de so celo dolino zasuli. Zametsnegá in ledú se je jel tajati; kër pa voda ni môgla odteči, se je v imenovani dolini v 14. dneh jezero naredilo, skorej pol ure dolgo, nemalo manj široko, in več kó 20 sežnjev globoko. 14. dan Rožnicveta je vunder voda od ene strani ledeno steno prederla, in kër je mostove, hiše in polja pokončala, je grozno škodo (okoli 200,000 gold.) naredila. En dan potem je pa od novih plazov vnovič jezero nastopilo, ki je čez nektère dni zopet oteklo. 19. Rožnicveta so se zopet noviga nastópa jezera bali. — Pozneji Tirolske Novice pišejo od strašnih povodenj, ki so se od tajanja snegá in ledú na snežnikih proti koncu Rožnicveta na več družih krajih po Tirolskim primerile. — Zalostni nasledki hude zime!

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

Gaj (boršt) — Gaj (dohtar, visoko zaslužen vrednik narodnih Novin in Danice v Zagrebu, i. t. d.)

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	19. Maliserpana.		14. Maliserpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	—	—	1	27
1 » » » banaške...	1	21	1	25
1 » » Turšice.....	1	2	1	5
1 » » Soršice.....	—	—	1	6
1 » » Rëži.....	1	—	1	6
1 » » Ječmena.....	—	—	—	54
1 » » Prosa.....	—	—	1	10
1 » » Ajde.....	—	52	—	54
1 » » Ovsa.....	—	—	—	40

Nov milostljivi ukaz našiga presvitliga Cesarja.

Po Cesarskim ukazu od 21. Rožnicveta bodo vsi tisti uhajavci od vojaškiga nabéranja (Rekrutirungs-Flüchtlinge), ki se niso nobene druge pregrehe, kakor samiga uhajanja, deležni storili, in ki bodo do zadnjiga dneva tega leta k svoji gosposki nazaj prišli ali pa saj svoj prihod ta čas pri nji napovedali, popolno odpušenje zadobíli in sicer takó, de bodo kakor drugi fantje brez vse kazni (štrafinge) le na 8 let v vojaški stan stopíli, če bodo po navadnim ogledovanju za-nj poterjeni. Se vé, de ta milostljivi ukaz le tiste fante zadéne, ki so le pred vojaško nabéro pobegnili, in ki niso nobene druge pregrehe, tatvine, ropanja i. t. d. krivi.

Fantje! take milosti še nikoli ni bilo. Vernite se tedaj, kar vas je, nazaj; zapustíte prostovoljno berloge, kjer ste se dozdej skrivali in kjer vam je morebiti že več let, noč in dan strah za petami bil. Milostljivi Cesar so vam odpustili in gosposka bo z vami ravno takó ravnala, kakor z tistimi, ki nikoli niso všli. Cesarska beseda vam je tega porok! Če boste za vojaški stan poterjeni, boste po novi postavi le 8 let Cesarju služili: 8 let pa kmalo mine. Če vas bodo pa zvérgli, zamorete kakor pošteni kmetje ali rokodelci na svoj dom iti. — Starši, žlahtniki, prijatli in znanci tacih uhajavcov, dejte jim to milostljivo odpušenje presvitljiga Cesarja berž ko je mogoče na znanje, de ne bodo odmerjeniga časa zamudili, ampak de bojo deležni postali velike dobrote našiga Cesarja Ferdinanda, milostljiviga Očeta!

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.